

Arrest

nr. 172 349 van 26 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 3 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 juni 2016.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juli 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige vierde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, met name problemen met de broers van zijn adoptievader die een valse moordzaak tegen hem hebben ingediend. Hij voegt daaraan toe dat hij zijn biologische ouders heeft gevonden en hij toch de Bengaalse nationaliteit bezit.

In het kader van zijn eerste twee asielaanvragen werd door de commissaris-generaal een technische weigering genomen omdat verzoeker niet kwam opdagen voor gehoor. In het kader van zijn vorige derde asielaanvraag nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan gehecht worden aan zijn asielrelaas. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad in zijn arrest nr. 153 732 van 30 september 2015.

Ter ondersteuning van zijn huidige asielaanvraag legt verzoeker een geboorteakte neer.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoot in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen.

Hij komt immers niet verder dan het poneren van een vrees voor vervolging, het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

In zoverre verzoeker nog verwijst naar rechtspraak inzake het oude artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, benadrukt de Raad dat genoemd artikel werd gewijzigd door de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Het nieuwe artikel 51/8 luidt als volgt: "Indien de vreemdeling een volgende asielaanvraag indient bij één van de door de Koning ter uitvoering van artikel 50, eerste lid, aangewezen overheden, neemt de minister of zijn gemachtigde een verklaring af van de asielzoeker met betrekking tot de nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, en de redenen waarom de asielzoeker deze elementen niet eerder kon aanbrengeen.

Deze verklaring wordt ondertekend door de asielzoeker. Indien deze dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om te ondertekenen. Deze verklaring wordt onverwijld overgezonden aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen." De verwijzing naar niet langer vigerende wetgeving en de argumentatie hieromtrent in het verzoekschrift is dan ook niet dienstig.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 9 juni 2016, voert verzoekende partij aan dat zij bij haar standpunt blijft. Zij licht toe dat zij een vondeling is en daarom niet de Bengalese nationaliteit heeft. Zij stelt voorts dat zij geen beroep kan doen op de

bescherming van de Bengalese autoriteiten omdat zij door familie van haar adoptievader valselijk beschuldigd werd van moord.

Verzoekende partij haar betoog ter terechtzitting een vondeling te zijn en daarom niet de Bengalese nationaliteit te hebben, wijkt af van haar eerdere verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken en deze uiteengezet in haar verzoekschrift. Ze stelde immers haar biologische ouders te hebben gevonden en toch de Bengalese nationaliteit te bezitten.

Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt hoe dan ook hetgeen dienaangaande in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, met name: *“Uw verklaring dat u recent uw biologische ouders heeft ontmoet waardoor u een geboortakte en een “Delivery Slip” verkreeg waarmee u pas nu de Bengaalse nationaliteit verkreeg is niet ernstig te noemen. Reeds in uw vorige asielaanvragen werd er geen geloof gehecht dat u staatloos ben en werd reeds duidelijk gesteld dat u de Bengaalse nationaliteit bezit. Bovendien leveren bovenvermelde documenten geen enkel bewijs van uw ingeroepen problemen in Bangladesh. U beweerde weliswaar over juridische documenten te beschikken die de valse aanklacht tegen u zou kunnen bewijzen, doch deze zou u op de trein verloren zijn. In het licht van alle ongeloofwaardige verklaringen die u doorheen uw asielaanvragen heeft afgelegd, kan ook deze verklaring waarom u geen bewijs van uw vervolging in Bangladesh kunt voorleggen niet overtuigen. Bovendien blijkt uit het door u neergelegd attest dat u zich zonder enige vrees te kennen dat de vertegenwoordigers van de Bengaalse autoriteiten in België wendde om aldus een paspoort aan te vragen. Dit ondermijnt verder uw bewering dat u door deze zelfde autoriteiten vervolgd zou worden. Tevens dient hierbij op toegevoegde informatie gewezen te worden, waaruit blijkt dat in Bangladesh alle soorten documenten vervalst kunnen worden.”*

Dat verzoekende partij, die in haar verzoekschrift overigens uitdrukkelijk aangeeft “van Bengaalse nationaliteit te zijn”, “haar identiteit en nationaliteit te hebben achterhaald” en “stukken voor” te leggen “waaruit haar nationaliteit blijkt”, veelvuldig en voortdurend tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent het al dan niet hebben van de Bengalese nationaliteit, blijkt bovendien uit hetgeen in dit verband eerder in het kader van haar vorige asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 153 732 van 30 september 2015 werd vastgesteld, met name:

“1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 2 september 2015, voert verzoekende partij aan dat zij geen nationaliteit heeft en wijst zij er op dat zij nooit in het bezit is geweest van een identiteitskaart. Zij preciseert dat zij slechts tot 2003/2004 naar school is geweest en de invoering van de identiteitskaart pas van later is. Voor het overige verwijst zij naar het verzoekschrift.

Betreffende verzoekende partij haar betoog geen nationaliteit te hebben, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar dienaangaande als volgt wordt vastgesteld: “Verzoekers verwijzing naar welbepaalde rechtsleer en rechtspraak aangaande (zogenaamde) omissies is ter zake niet dienstig of relevant. Immers, in casu hebben de vastgestelde incoherenties geen betrekking op het tijdens het ene gehoor wel en andere gehoor niet vermelden van welbepaalde omstandigheden, doch wel op het tijdens de verschillende gehoren afleggen van uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen/versies omtrent diezelfde bepaalde omstandigheden, met name het al dan niet hebben van de Bengaalse nationaliteit. Ook thans in zijn verzoekschrift is verzoeker hieromtrent contradictoir door enerzijds in de hoofding te vermelden “De heer M.H., geboren te Bangladesh d.d. 9 juni 1989, van Bengaalse nationaliteit (...)” te zijn en anderzijds te beweren staatloos te zijn. Eerder in een schrijven van zijn vorig advocaat aan de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 11 augustus 2014 wordt eveneens gewag gemaakt van verzoekers “Bengaalse nationaliteit” (Administratief dossier, stuk 31, map documenten, ‘brief advocaat België’). Ook in zijn verzoekschrift bij de Raad tegen de weigeringsbeslissing genomen in het kader van zijn eerste asielaanvraag gaf verzoeker uitdrukkelijk aan de “nationaliteit Bangladesh” te hebben (AD, 1e A.A., stuk A, verzoekschrift d.d. 28 maart 2012). Verzoekers argument telkens bij zijn asielaanvragen vermeld te hebben (uit Bangladesh afkomstig, doch) staatloos te zijn, vindt geen steun in het administratief dossier. Integendeel, verzoeker gaf, zo blijkt uit de gegevens in het administratief dossier, bij zijn huidige aanvraag, alsook bij zijn twee vorige asielaanvragen, op de Dienst Vreemdelingenzaken steeds uitdrukkelijk aan de Bengaalse nationaliteit te hebben (AD, 3e A.A.: stukken 33, 34 en 35; 2e A.A.: ‘verklaring’ d.d. 26 juli 2012, ‘Inschrijving NL PSN 6746729’ en bijlage 26; 1e A.A.: ‘vragenlijst’ d.d. 26 januari 2011, ‘verklaring’ d.d. 26 januari 2011, en bijlage 26 van 31 december 2010.)

Verzoeker gaf tijdens en doorheen zijn drie asielaanvragen, zowel tijdens zijn interviews op de Dienst Vreemdelingenzaken als in zijn communicatie met de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal, zoals o.a. bij het meedelen van een woonplaatskeuze, voortdurend aan de Bengaalse nationaliteit te hebben, en ondertekende die verklaringen (voor akkoord) waarmee hij

bevestigde dat die verklaringen omtrent zijn nationaliteit juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Hij maakte geen gewag van het feit en liet nergens (uitdrukkelijk) noteren staatloze te zijn. Verzoekers huidige blote bewering dat “de persoon op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat verzoekende partij dat dan maar moest uitleggen op het CGVS, maar dat het voor de registratie makkelijker zou zijn om Bangladesh aan te duiden”, is allerminst ernstig en kan niet worden aanvaard, en dit verklaart, noch rechtvaardigt bovendien hoe dan ook geenszins waarom hijzelf in zijn schriftelijke communicatie naar de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal toe, zoals o.a. bij de aangifte van zijn (gewijzigde) woonplaatskeuze, telkens uitdrukkelijk verklaarde de Bengaalse nationaliteit te hebben, verklaringen die hij steeds ondertekende waarmee hij aangaf dat deze juist en waarachtig zijn (zie o.a. AD, 3e A.A., stuk 18, en 1e A.A., ‘adreswijziging’ d.d. 10 juni 2011).” Verzoekende partij werpt geen ander licht op het voorgaande. Haar algemene bewering nooit in het bezit te zijn geweest van een identiteitskaart doet geen afbreuk aan, en verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt hetgeen in de beschikking en in de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van haar verklaring geen nationaliteit te hebben wordt vastgesteld.”

Betreffende verzoekende partij haar stelling dat zij geen beroep kan doen op de bescherming van de Bengalese autoriteiten omdat zij door familie van haar adoptievader valselijk beschuldigd werd van moord, wijst de Raad erop en benadrukt hij dat aan verzoekende partij haar verklaarde problemen met de broers van haar adoptievader en de valse moordzaak die dezen tegen haar zouden hebben ingediend geen geloof kan worden gehecht, zo werd reeds vastgesteld en geoordeeld in het kader van haar vorige asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 153 732 van 30 september 2015, dat gezag van gewijsde geniet.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot de algemene opmerking dat zij bij haar standpunt blijft -hetgeen opmerkelijk is nu haar verklaringen ter terechtzitting omtrent het niet hebben van de Bengalese nationaliteit manifest strijden met die tijdens haar gehoor en in haar verzoekschrift in het kader van onderhavige asielaanvraag uiteengezet-, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 9 juni 2016 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in de voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juli tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS